

«Sarandaca és més que un taller, i ho hem de fer veure a la gent»

Entrevista a Pol Aumedes, que aquest cap de setmana presenta al Teatre de Ponent de Granollers l'obra 'Quan el fang pren la paraula'
Aumedes, a Roca Umbert, on assaja la primera obra de la companyia Sarandaca. Foto: Esteve Plantada

Música, vida i fang. La creació davant el buit, els records d'una professió d'artesans i moltes més coses es concentren a *Quan el fang pren la paraula* (<http://www.youtube.com/watch?v=h2KhZAjilBs>), l'obra que impulsa la companyia Sarandaca, un dels cors que batega a partir del popular Taller Sarandaca (<http://sarandaca.com>). En Pol Aumedes (<http://polaumedes.wordpress.com/>) té ganes d'explicar un futur ple d'horitzons, però, sobretot, té ganes d'explicar el present d'una feina que abraça maneres noves de fer el que sempre ha fet el taller dels Aumedes: inventar, modelar, fer figures, crear vida del no-res. Amb aquest propòsit neix *Quan el fang pren la paraula*, una obra interpretada pel propi Pol Aumedes, ideada conjuntament amb Marco Domenichetti -que s'encarrega del videomapatge, de l'espai sonor i dels objectes interactius- i que compta amb la direcció de Dusan Tomic. "Sembla un acudit, però no ho és", diu. Un serbi, un italià i un català que s'ajunten per fer una obra de teatre singular. I aquí els tenim, tots tres, amb la criatura en qüestió a punt d'entrar al Teatre de Ponent (<http://www.teatredeponent.com>), a punt de deixar anar un munt de neguits, sensacions i pensaments a l'escenari.

Tot segueix un procés natural, més o menys. En Pol treballava a Sarandaca i es va començar a dedicar a la música, però mai es va desvincular del tot del negoci familiar. "Vas fent projectes musicals i teatrals, però veia que això del taller tenia un gran potencial que podia treballar-se". I, un bon dia, decideix reorientar el negoci. "Hem convertit el taller en el Sarandaca Espai de Creació. Un espai transversal on integrem la creació de figures de sempre, el vestuari teatral que fa la meva germana Mar i les coses que puc aportar jo mateix, visulitzades en la companyia Sarandaca, que s'encarrega d'espectacles d'arrel tradicional". Aquesta reformulació fa un any que va iniciar-se, "però és ara quan comença a donar fruits". Una primera obra en cartera i una web n'expliquen el trajecte.

Del taller a ser damunt dels escenaris

Quan el fang pren la paraula és una obra que va néixer al taller, i se'n van fer tres representacions. Però ha canviat força des d'aquell moment inicial. "La vam estrenar l'octubre de l'any passat, amb la col·laboració de Roca Umbert, que ens ha cedit l'espai per assajar. De fet, tot sorgeix gràcies a una sessió de portes obertes a l'espai de l'antiga fàbrica". En aquella ocasió van decidir que obririen el taller, però no per fer-hi una visita guiada a l'ús, "sinó a la nostra manera, amb una mica de màgia. Volíem que la gent percebés que darrera una figura de les que fem hi ha molta feina i molta creació".

Després de pensar en com fer-ho, en com mostrar la feina que feien, en Pol Aumedes i en Marco Domenichetti van crear l'espectacle que ara es presenta al teatre. "Va ser tota una setmana al taller, de nit, un experiment creatiu molt intens, fet en set dies. El Marco va aportar molt, és un gran músic, com a flautista i com a creador de música electrònica. I també va fer el *mapping*". El resultat va ser molt satisfactori. "Crec que l'obra va sortir molt bé. I vam pensar que no podia quedar-se allà". El repte era no quedar-se dins el taller i una trucada de la Fira d'arrel tradicional de Manresa (<http://www.firamediterrania.cat>) va encendre la guspira. Abans d'anar a la capital del Bages, però, van decidir presentar el projecte al Teatre de Ponent. "En Frederic Roda va dir que sí de seguida, i vam adonar-nos que ens faltaven coses a nivell de dramaturgia". Faltava en Dusan Tomic. "És un crack, no és el típic director de teatre. Per les seves característiques ens anava molt bé. Jo volia que l'obra fos més experimental, molt suggeridora, i

també visual, tal com era en origen. I en Dusan l'ha fet créixer, li ha donat pes a la història i m'ha guiat a nivell actoral. Ell ho ha lligat tot".

Al principi, la història era un seguit d'imatges. "És molt potent visualment i penso que també té molta potència la visió del creador davant del fang: què penses abans de fer una obra? Quins motius tens?". L'obra mostra això, el moment d'enfrontar-se als materials i al buit, explicat gairebé com un documental. "De fet, en Ramon, el meu pare, hi surt parlant, a l'espectacle. M'agrada la idea que tot sigui real. Jo em conec les obres del taller, totes elles tenen molta història. I volia que l'obra fos didàctica, amb una certa màgia". Potser per això, en Pol manipula objectes a escena, fa i desfà. I actua. "Hi ha música, però jo no toco. Canto. Qui toca són les màquines. En Marco també és part d'un directe on hi ha molta interacció". Són seixanta minuts de diàleg amb els objectes, amb la llum i amb la maquinària.

Espectacles d'arrel tradicional? o no

"En Marco i jo, tenim un grup de folk que es diu *Marco Polo*. Ell toca el *piffero* (<http://it.wikipedia.org/wiki/Piffero>), una mena de gralla del nord d'Itàlia. I quan vam fer aquesta obra tothom es pensava que seria de música tradicional: la gent venia a ballar. Però no, *Quan el fang pren la paraula* mostra les altres disciplines que cadascú de nosaltres domina". L'equip de tres persones, format per Dusan, Marco i Pol, s'entén a la perfecció. "Tots treballem d'una manera diferent, i crec que les cultures, en el fons, marquen molt. Això ho fa molt interessant, perquè nosaltres, els catalans, som molt metòdics. Però treballant amb ells se m'encomana la bogeria i milers d'idees".

Unes idees que, potser, s'aniran integrant als nous horitzons de la companyia Sarandaca. "Volem que la companyia creixi i que tiri endavant altres projectes. Tenim moltes idees al cap, com ara crear noves propostes a través de braços, de cossos i de peces que hi ha al taller". Això no s'atura aquí, l'aposta del Pol Aumedes imagina un futur més ample per a una empresa amb molta història. "Crec que el trinomi format pel taller, pel disseny de vestuari i per la companyia pot funcionar molt bé. Podem crear moltes coses". Només cal una bona idea. Les mans i els recursos per fer-la realitat ja hi són. "Sarandaca és molt més que un taller, i ho hem de fer veure a la gent". La primera prova d'això, aquest cap de setmana al Teatre de Ponent de Granollers: *Quan el fang pren la paraula*. La primera mostra d'un camí que pot donar molt de si.

Pol Aumedes presenta 'Quan el fang pren la paraula'. Foto: Esteve Plantada